

ת"פ 36446/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 36446-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	נגד
פלוני	הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון מיום 13.7.22, בשתי עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. לפי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם והמתלוננת, הגב' ח"ע בני זוג פרודים. המתלוננת התגוררה עם ילדיה הקטנים בביתה שבעיר נצרת והנאשם התגורר עם הוריו בביתם שנמצא באותה שכונה בעיר נצרת.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 4.4.22 בשעה 23:00 לערך, עת שהו המתלוננת והילדים בבית, הגיע הנאשם סמוך לבית, והחל לצעוק ולקלל את המתלוננת "יא כלבה יא חזירה"; "יא שרמוטה כוס אמק"; כן איים על המתלוננת באומרו "אני אוציא אותך מהבית ואת לא תישארי כאן" המתלוננת השיבה לו כי היא תתלונן נגדו במשטרה, אז איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אם תתקשרי למשטרה אני ארצח אותך" כל זאת במטרה להפחידה ולהקניטה. בהמשך למתואר לעיל נתפס הנאשם על ידי המשטרה ונעצר.

בהתאם לאישום השני, ביום 7.4.22 במסגרת תיק מ"י 7361-04-22 בבית משפט השלום בנצרת, ניתנה החלטה לפיה, בין היתר, ישוחרר הנאשם ממעצר בתנאים מגבילים של הרחקה ברדיוס 150 מטרים מהמתלוננת, איסור יצירת קשר עמה למשך 30 ימים וחתימה על ערבויות. למרות זאת, ביום 11.4.22 בשעה 21:00 לערך, עת שהו המתלוננת והילדים בבית, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לפתח הבית וצעק למתלוננת: "תפתחי יא חזירה"; "תפתחי יא מקרנה", דפק בחוזקה בדלת

במשך כרבע שעה ואמר למתלוננת שהוא רוצה את המזוודה שלו. המתלוננת הכינה מזוודה והתכוונה למסור אותה לנאשם, או אז ניסה הנאשם לפתוח את הדלת בחוזקה בניגוד לרצונה של המתלוננת, ואיים על המתלוננת בפגיעה בחייה ובגופה שלא כדין באומרו: "שווה שתמותי את והבנות שלך" וכן "עוקבים אחריך איפה שאת הולכת".

3. הנאשם כפר תחילה במיוחס לו. נעשו מטעם הנאשם מאמצים לבחון התאמה לבית משפט קהילתי או למרכז גמילה מאלכוהול. לאחר שלא נמצא מתאים לבית משפט קהילתי, ואף שילוב במסגרת טיפולית אחרת לא צלח בסופו של דבר, הודיעו הצדדים ביום 13.7.22 כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המיוחסות לו. מעבר לכך, הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי

4. שירות המבחן לא מצא את הנאשם מתאים למסלול של בית המשפט הקהילתי.

בתסקיר מיום 30.5.22 נמסר כי עולה התרשמות מנאשם המנהל אורח חיים שולי והתמכרותי מגיל צעיר, המתמודד עם מצב נפשי ירוד ומתאפיין בגילוי תוקפנות, התקפי זעם והתמכרות עמוקה ורבת שנים. גם לאחר שריצה הנאשם עונשי מאסר בעבר, הוא ממשיך בדרכו הבעייתית ללא יכולת להתחבר לצורך בעריכת שינוי באורחות חייו.

להערכת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון גבוהה מאוד לחזרה על התנהגות אלימה ולהפרת תנאים. בהתאם לכל האמור, הנאשם לא נמצא מתאים למסלול של בית משפט קהילתי.

טיעונים לעונש

5. ביום 13.7.22 הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן, ואולם הוסכם כי הטיעונים לעונש ידחו במטרה לתת לנאשם, אשר היה עצור עד תום ההליכים, אפשרות לעבור בדיקות התאמה לאשפוז באשפוזית טמרה לגמילה. כאמור, העברתו של הנאשם לאשפוזית נמנעה בסופו של דבר, וביום 6.9.22 טענו הצדדים לעונש; ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען לפניי בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

6. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם לשני האישומים יחדיו נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם לו עתרה, ובנוסף להפעיל עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר ולהפעיל התחייבות בסך 3,000 ₪, בנוסף למאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי והתחייבות להימנע

מביצוע עברות דומות בעתיד.

נטען כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים של שלוות נפש הקרבן וחופש הפעולה שלה. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי המעשים בוצעו על ידי הנאשם והוא האחראי הבלעדי להם; הנאשם הגיע לבית בו מתגוררת המתלוננת עם ילדיהם המשותפים, צעק, איים, הטיל עליה מורא, פגע באוטונומיה ובכבוד של המתלוננת, השמיע איומים קשים ומוחשיים לפגוע בחייה של המתלוננת, וכל זאת תוך התעלמות מצו האוסר עליו להתקרב לרדיוס של 150 מטרים מהמתלוננת וליצור עמה כל קשר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות שונות, כאשר מתוכן הרשעות רבות בעבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה המתלוננת בחמש השנים האחרונות, בגין אף ריצה מאסרים בפועל. הנאשם חזר וביצע מעשים דומים לאלה שביצע בעבר הקרוב, בתיק שומה משנת 2021, וזאת תוך תקופה קצרה לאחר שחרור ממאסר קודם, וכאשר מאסר מותנה מרחף מעל ראשו.

ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשם התמכרות ארוכת שנים, שלגביה לא שיתף פעולה עם גורמי הרווחה ולא התייצב לפגישות.

לזכותו של הנאשם זקפה ב"כ המאשימה את הודאתו והיחסון בזמן השיפוט, אולם לצד זאת ציינה כי ההודאה הייתה מאוחרת, בפתח ישיבת ההוכחות, שעה שכבר התייצבו עדים להעיד בבית המשפט, כולל בתו בת ה-8 של הנאשם.

בהתאם לכל האמור, בקשה ב"כ המאשימה למצות עם הנאשם את הדין, ולגזור עליו את העונשים כפי שפורטו בפתח לעיל.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וביקש מבית המשפט להסתפק במאסר מותנה, ותשלום ההתחייבות לאחר השחרור מהמאסר.

נטען כי צריכת אלכוהול היא העומדת מאחורי ההתנהגות, ורצוי היה לשבץ הנאשם בגמילה מאלכוהול, ואולם שירות המבחן שם רגל לניסיונות הנאשם להתגייס לגמילה, בכך שנכתב בחוות הדעת שאין לנאשם יכולת להתגייס להליך טיפולי ארוך. למרות זאת, כך נטען, הנאשם עשה מאמצים גדולי, השיג את כל האישורים הנדרשים הכוללים המלצת עובד סוציאלי מטעם עיריית ריינה, להעברה לאשפוזית לגמילה, ואף קיבל את אישור אשפוזית טמרה לקליטתו (הוגשו נ/2, נ/3). נטען כי חרף מאמציו לא הצליח הנאשם להגיע לאשפוזית, לאחר שעבר בביתו על מנת לאסוף מזוודה עם ציוד, דבר שהוביל לוויכוח עם המתלוננת ובסופו של דבר אף למעצרו ולהרשעתו בעבירת הפרת הוראה חוקית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם פועל לסיים הליך זה, המהווה מבחינתו סיום הפרק הזה בחייו. הסנגור יקש להתחשב בכך שהנאשם חסך את עדות המתלוננת וילדיו בבית המשפט, וכן בעובדה שהנאשם והמתלוננת

בינתיים כבר התגרשו בבית הדין השרעי.

עוד ביקש הסניגור להתחשב בשיתוף הפעולה המלא של הנאשם, ובכך שהוא עצור כבר תקופה ארוכה של כ-7 חודשים, בהם ביקש מבית המשפט להסתפק בתוספת מאסר מותנה או לחילופין לנכותם ככל שייגזר על הנאשם מאסר בפועל ארוך יותר.

8. דברי הנאשם

הנאשם אמר שהוא מצטער על מה שהיה וכי כבר קיבל את עונשו. הוא טען שביקש לעבור לגמילה אך "שמו לו רגל" וביקש מבית המשפט להסתפק בתקופת המעצר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

עבירת האיומים אותה ביצע הנאשם, פוגעת בערכים מוגנים של הביטחון האישי, שלווה הנפש, הפרטיות והכבוד. כן נפגעת היכולת לנהל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירת האיומים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

איומיו של הנאשם הופנו כלפי בת זוגו, נסיבה שיש בה חומרה יתרה. ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.09) נקבע:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין

עצמו והן של עבריינים בכוח".

איומים קשים על אישה, מצד בעלה בנפרד, פוגעים במתלוננת, בשלוות נפשה, בביטחונה האישי, בכבודה, ומטילים פחד וחרדה. בנוסף נפגעים גם ערכים מוגנים של שמירה על שלמות התא המשפחתי, וכן נפגע שלומם של ילדים קטנים משותפים, החשופים לאלימות מילולית של אביהם כלפי אמם.

בנוסף, בהפרת הוראה שיפוטית, הנאשם גם הפגין זלזול בהוראות החוק ופגע בערכים מוגנים של שמירה על שלטון החוק, כאשר התעלם מצו המורה עליו לשהות במרחק של 150 מטרים מהמתלוננת. הגעתו לבית, כדי לקחת מזוודה, גם אם הייתה, כפי שהנאשם טוען, כדי לאסוף חפציו האישיים במזוודה בעת מעבר לאשפוזית הגמילה, היוותה הפרת הוראה, ולוותה באיומים עוכרי שלווה, כולל איומים ברצח, ובגידופים. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא פגיעה ממשית.

10. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנאשם והמתלוננת היו בעת האירועים זוג נשוי אך התגוררו בנפרד. הנאשם חזר על התנהגות אלימה מילולית ותוקפנית, כהגיע לבית בשני מקרים, איים, גידף וקילל. כאשר הזהירה אותו המתלוננת שתקרא למשטרה, איים לרצוח אותה. לאחר שנעצר בגין מעשיו, ואף הורחק מהמתלוננת בצו בית המשפט, שב פעם נוספת אחרי מספר ימים לבית המתלוננת וילדיו, צעק, קילל וניסה להיכנס פנימה בכוח. מעשי הנאשם אינם מאופיינים בתחכום או בתכנון מוקדם, ואף נטען על ידי ההגנה שנעשו בעת שהיה הנאשם בגילופין, וחומרם הנו בהיעדר השליטה של הנאשם על מעשיו. הנזק שגרם הנאשם אינו פיזי, ומסתכם בהטרדה ובהפחדת המתלוננת וילדיה, שסבלו מסגנון התנהגותו זו כבר פעמים רבות בעבר, בחלקן אף נשא הנאשם את הדין מאחורי סורג ובריח. הנאשם טען כי הפרת ההוראה החוקית נבעה מתוך רצון לטפל בבעיית ההתמכרות שלו, לשם כך היה עליו לעבור למוסד אשפוז סגור במטרה להיגמל מאלכוהול. בדרכו לשם, טען, עצר בבית המתלוננת כדי לקחת עמו חפצים אישיים במזוודה למשך השהייה באשפוזית, עשה זאת מתוך צורך בחפציו ולא מתוך זלזול בצו השיפוט. כך או כך, סופו של דבר הנאשם דפק בחוזקה על דלת הבית, ניסה להיכנס בכוח, קילל את המתלוננת ואיים עליה שוב, וכל זאת בעת שילדיהם נמצאים עמה בבית.

11. מדיניות הענישה הנוהגת

בעבירות איומים כלפי בני משפחה בכלל ובת זוג בפרט, והפרת הוראה חוקית, שנעברו בנסיבות דומות, הטילו בתי המשפט עונשים בטווח רחב, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 149/19 **קובי פפאשוילי נ' מדינת ישראל** (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, בתקופה של חודשיים. האיומים היו

עמוד 5

איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 8253/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ג. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' **מדינת ישראל** (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

ד. עפ"ג 42517-02-14 **עטיה אלעול נ' מדינת ישראל** (2.4.14) - נמחק ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע בת"פ 53018-11-13 **מדינת ישראל נ' עטיה אלעול** (7.1.14) בו נגזרו על המערער, נעדר עבר פלילי, **8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים** לאחר שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-3 עבירות של איומים על מעסיקו האחרונה בתחנת המשטרה בנוכחות שוטרים.

ה. ת"פ 3906-11-17 **מדינת ישראל נ' יצחק לוי** (29.11.17) - בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות חבלה חמורה, חבלה של ממש ואיומים, **עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס**.

ו. ת"פ 58387-01-13 **מדינת ישראל נ' עדוי** (26.2.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד והפרת הוראה חוקית במסגרת מספר תיקים שאוחדו. על הנאשם **נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪**.

ז. ת"פ 23148-01-13 **מדינת ישראל נ' א' ד'** (16.6.13) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים לאחר שביצע מסכת איומים כלפי בת זוגו בנפרד ובן זוגה, שעה שהיו בהליכי גירושין, והאיומים כללו איומים בוטים וקשים לפגיעה בחייה. שירות המבחן העריך סיכון להישנות התנהגות אלימה בהעדר טיפול, ונגזרו על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

ח. עפ"ג 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל** (2.2.11) - המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירת איומים לאחר שהתגלע ויכוח בין המערער והמתלוננת - שהיא גרושתו - אודות דמי המזונות שהמערער חויב לשלם למתלוננת. במהלכו של הוויכוח איים המערער על המתלוננת "כי יגמור את חייה". המתלוננת שאלה את המערער אם הוא מאיים עליה, והשיב: "הפעם זה לא איום, זה יבוצע". על המערער הוטלו שבעה חודשי מאסר וכן הופעלו תשעה חודשי מאסר על תנאי, כך שבסך הכול יהיה על

המערער לרצות **9 חודשי מאסר בפועל**. כמו כן, הוטלו על המערער **שבעה חודשי מאסר על תנאי**. ערעורו - נדחה.

ט. ע"פ 12828-08-11 **מדינת ישראל נ' ללוש** (24.11.11) - המדינה ערערה על קולת העונש שנגזר על המשיב בבית משפט השלום, שם הודה והורשע בעבירת איומים על המתלוננת ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי התחשב בתסקיר השלילי, קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על **9 חודשי מאסר בפועל**.

י. ת"פ 7518-09-09 **מדינת ישראל נ' ברכה** - לא ניתן למצוא במאגרים.

יא. ת"פ 20736-03-16 **מדינת ישראל נ' גרזנר** (8.1.18) - הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן, בעבירת איומים, לאחר שהחזיק בסכין ותבע משותפו לעסק שיחזיר לו 2,000 ₪ שהיו שייכים לו לטענתו, ולא - יהרוג אותו. נקבע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין שישה ועד שמונה עשר חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם **נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי ותשלום 2,000 פיצוי למתלונן**.

יב. ת"פ 8962-06-09 **מדינת ישראל נ' פדילה מאהר** (26.6.19) - הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות איומים כלפי בת זוגו ובהפרת צו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, **ועל הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי**.

12. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה נוספת לעניין העונש, אך ציין כי הוא מסכים עם טווח הענישה אליו הפנתה ב"כ המאשימה בפסיקה שצוינה לעיל בסעיפים 11 ד, ה, ו, ז, ח, ט - הקובעת עונשים של מאסר בפועל בין 6 ועד 9 חודשים.

13. **לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם בן 53, בעת האירועים היה נשוי למתלוננת וחיו בנפרד, ולהם חמישה ילדים. במהלך הליך זה, בעת שהיה נתון במעצר, הסתיימו הנישואין בגירושין של בני הזוג.

לנאשם התמכרות לאלכוהול המלווה אותו שנים רבות. בעבר היו ניסיונות לשלבו במסגרות טיפול וגמילה אך עד היום ללא הצלחה. מצבו הבריאותי הפיזי והנפשי הדרדר במשך השנים, הוא מובטל וחי כיום מקצבת ביטוח לאומי. בהמשך לכך, משפחת הנאשם מוכרת לגורמי הרווחה במועצה מקומית ריינה בשל בעיות סוציו אקונומיות קשות, ובעיות אלימות במשפחה.

הנאשם הביע רצון לנסות להשתלב בתהליך גמילה נוסף באשפוזית בטמרה, אולם, כאמור, עקב סיבות שונות, הכוללות עיכובים בירוקרטים וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, לא הגיע למסגרת הגמילה, ובסופו של דבר ביצע עוד עבירה, ובכך גדע את ההליך.

שירות המבחן נתבקש בתחילת הדרך לבדוק את התאמת הנאשם לבית המשפט הקהילתי, וכאמור הטיל ספק בנכונותו ויכולתו של הנאשם לעבור תהליך גמילה ושיקום, כאשר אין הנאשם מתחבר לצורך בשינוי אורחות חייו. צוין כי רמת המסוכנות מפני הנאשם לחזור על התנהגות אלימה היא רמה גבוהה.

עברו הפלילי של הנאשם כולל 10 הרשעות, מתוכן בחמש השנים האחרונות הורשע שלוש פעמים בעבירות איומים ובעבירות אלימות נוספות נגד בני משפחתו, המתלוננת וילדיהם. הנאשם פועל בדפוס שחוזר על עצמו בביצוע עבירות דומות, נעצר, נשפט, מרצה עונשי מאסר וחוזר חלילה. הנאשם רק השתחרר לא מזמן ממאסרו האחרון, אז ריצה 8 חודשי מאסר בפועל (שכללו הפעלת תנאי) בנוסף לעונשים נלווים שקיבל, זאת אחרי שהורשע בעבירות איומים והפרת צו חוקי. ואולם לא שינה את דרכיו.

לזכותו של הנאשם אזקוף כי נטל אחריות והודה בכתב אישום מתוקן, בכך חסך זמן שיפוטי וכן חסך את עדות המתלוננת ועדות ילדיו.

לחובתו של הנאשם אזקוף את עבריינותו החוזרת, על רקע התמכרות קשה, אשר יחד מציבים צורך מוחשי להגן על שלומה של המתלוננת מפניו בעתיד. דומה כי בעניינו של הנאשם, כליאה נחוצה כדי למנוע עבריינות בפועל, ולשם הבטחת שלווה נפשה של המתלוננת.

הנאשם שוהה במעצר מעל חצי שנה, מיום 5.4.22 עד 7.4.22 וכן מיום 11.4.22 ועד היום.

בנסיבות האמורות - מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם אותו קבעתי לעיל.

סוף דבר

15. לאור המפורט, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך שמונה חודשים.

ב. הפעלת מאסר מותנה של שבעה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 65290-12-20 (ניתן ביום 21.3.21 בבית משפט השלום בנצרת).

המאסר שהוטל בתיק זה והמאסר המותנה שהופעל, ירצו בחופף ובמצטבר זה לזה, כך שסה"כ ירצה הנאשם **12 חודשי מאסר**.

מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר של שתי התקופות: מיום 5.4.22 עד 7.4.22 וכן מיום 11.4.22 ועד היום.

ג. שישה חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת אלימות כלפי בת זוג, לרבות בת זוג לשעבר, איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. אני מורה על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בת"פ 65290-12-20 (ניתן ביום 21.3.21 בבית משפט השלום בנצרת) בסך 3,000 ₪.

סכום ההתחייבות ישולם בתוך 90 ימים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

54678313 זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.